

között kell felosztani. Az a) pont szerinti igények kielégítése során is figyelemmel kell lenni a b)–d) pontok szerinti sorrendre.

(3) Az igényelhető támogatási jogosultság legmagasabb mértéke abban az esetben, ha a felsőhatár kihasználtsága az adott évben legalább kilencvenöt százalékos:

a) anyajuh tartás esetén háromszáz támogatási jogosultság;

b) anyatehéntartás esetén az országos tartalék 5 %-a.

(4) Támogatási jogosultságot az a természetes személy, jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaság (a továbbiakban együtt: termelő) is igényelhet, valamint jogosultság annak a termelőnek is kiosztásra kerülhet, aki (amely) felszámolási, végelszámolási vagy adósságrendezési eljárás alatt áll.

(5) A termelő:

a) az anyatehénre vonatkozó támogatás esetében, az országos tartalékból igényelt támogatási jogosultság megszerzését követő egy naptári évig,

b) az anyajuh, valamint a juh- és kecskefélékre vonatkozó támogatás esetében az országos tartalékból igényelt támogatási jogosultság megszerzését követő egy naptári évig

a rendelkezésére álló támogatási jogosultságot nem ruházhatja át, illetve nem adhatja bérbe, azt maga köteles kihasználni, kivéve, ha az átruházás az adott jogosultság típusnak megfelelő teljes (anyajuh vagy anyatehén) állatállománnyal történik, illetve ha a vonatkozó állattartó tevékenységét az átadó – tenyészete felszámolásával egyidejűleg – megszünteti. Amennyiben a jogosultság átruházása jóváhagyásra kerül, az átadó a következő támogatási évben nem juthat támogatási jogosultsághoz az országos tartalékból."

9. § (1) Az R1. 1. § (1) bekezdésében, az R2. 3. § (1) és (3) bekezdésében az „Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből” szövegrész helyébe az „Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból” szöveg lép.

(2) Az R1. 3. § (2) bekezdésében a „földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszternek” szövegrész helyébe a „vidékfejlesztési miniszternek” szöveg lép.

10. § Hatályát veszti az R1. 10. § (6) bekezdése.

11. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

A vidékfejlesztési miniszter 118/2011. (XII. 15.) VM rendelete a benzin tárolásából, elosztásából és töltőállomáson a gépjármű feltöltéséből származó illékony szerves vegyület (VOC) csökkentéséről

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. § (8) bekezdés m) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a következőket rendelem el:

1. Hatály

1. § (1) E rendelet hatálya

a) a benzin tárolására, illetve egy tárolóteleptől egy másikhoz, vagy egy tárolóteleptől egy töltőállomáshoz történő feltöltése és szállítása során használt műveletekre, berendezésekre, járművekre és hajókra, valamint

b) a gépjárművek töltőállomásokon történő üzemanyag-feltöltésekor kibocsátott benzingőz mennyiségének csökkentésére

terjed ki.

- (2) E rendelet hatálya a legfeljebb 100 m³/év forgalmú, valamint a kizárólag új gépjárművek előállításával vagy szállításával összefüggésben használt töltőállomásra nem terjed ki.

2. Értelmező rendelkezések

2. §
1. *I. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer:* a benzingőzőkből benzin visszanyerésére szolgáló berendezés egy tárolótelepen lévő minden puffertartály-rendszert is beleértve, ideértve az olyan berendezést, amely benzin tárolásakor és a tárolótelepekről a töltőállomások részére történő elosztásakor benzingőz kibocsátásának megakadályozására és visszavezetésére szolgál;
 2. *II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer:* olyan berendezés, amely a töltőállomáson történő benzin-feltöltéskor a gépjármű üzemanyag-tartályából kiszorított benzingőzt eljuttatja a töltőállomáson lévő tárolótartályba, vagy vissza a benzinkútoszlopba, viszonteladás céljából;
 3. *benzin:* adalékanyagokkal ellátott vagy adalékok nélküli, 27,6 kPa vagy ennél nagyobb Reid-gőznyomású szénhidrogén származék, amelyet gépjárművek számára üzemanyagként való használatára szántak, a cseppfolyós propán-bután gáz (LPG) kivételével;
 4. *benzingőz:* a benzinből elpárolgó gáznemű vegyületek összessége;
 5. *benzingőz befogási hatékonyság:* a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer által befogott benzingőz mennyiségének és az ilyen rendszer hiányában egyébként a légkörbe kibocsátott benzingőz mennyiségének aránya, százalékban kifejezve;
 6. *benzingőz/benzin arány:* a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszeren áthaladó benzingőz légköri nyomáson mért térfogatának és a kútoszlopnál mért benzin térfogatának az aránya;
 7. *cél-referenciáérték:* a technikai intézkedések megfelelőségének általános értékeléséhez adott, határértéknek nem minősülő iránymutatás, amelyhez viszonyítva mérhető az egyes létesítmények, tárolótelepek és töltőállomások teljesítménye;
 8. *felújított töltőállomás:* az a töltőállomás, amelynek felújítását vagy átalakítását építési engedély, használatbavételi engedély vagy az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló rendeletben szabályozott javítási engedély alapján végezték el;
 9. *forgalom:* a szállítótartályokból a töltőállomásra lefejtett benzin éves mennyisége;
 10. *hajó:* a víziközlekedésről szóló törvény szerinti, kizárólag vagy jellemzően belvízi utakon közlekedő hajó;
 11. *meglévő töltőállomás:* olyan töltőállomás, amely 2012. január 1-je előtt kapott elvi építési, építési, használatbavételi vagy fennmaradási engedélyt;
 12. *pontforrás:* a levegő védelméről szóló kormányrendelet szerinti légszennyező pontforrás;
 13. *szállítótartály:* benzin tárolótelepek közötti, illetve tárolótelepről a töltőállomásra való szállítására használt közúti, vasúti vagy vízi úton szállított tartály;
 14. *tárolóberendezés:* a tárolótelepen vagy töltőállomáson a benzin tárolására használt telepített tartály;
 15. *tárolótelep:* a benzin tárolására, és annak közúti tartálykocsiba, vasúti tartálykocsiba vagy hajóba való töltésére használt létesítmény, beleértve a létesítmény helyszínén lévő minden tárolóberendezést is;
 16. *töltőállomás:* minden olyan létesítmény, amelynél helyhez kötött tároló tartályból benzint töltenek be a gépjármű üzemanyagtartályába;
 17. *töltőberendezés:* benzin szállítótartályokba való töltésére szolgáló, tárolótelepen lévő berendezés, amely ha közúti tartálykocsihoz használandó, egy vagy több töltőhelyből állhat;
 18. *töltőhely:* tárolótelepen lévő szerkezet, amelynél egy adott időpontban csak egyetlen közúti tartálykocsiba tölthető benzin;
 19. *új töltőállomás:* olyan töltőállomás, amely 2012. január 1-jén vagy azt követően kapott elvi építési, építési, használatbavételi vagy fennmaradási engedélyt;
 20. *véggázkezelő berendezés:* az a berendezés és műszaki eljárás, így különösen a gőzvisszatartó berendezés (úszófedeles tartály), adszorpció eljárás vagy véggázégetés, amellyel a tárolóberendezésből vagy szállítótartályból kilépő levegő benzingőz tartalmát csökkentik.

3. A tárolótelepekre vonatkozó előírások

3. § A tárolóberendezést az 1. melléklet szerinti követelményeknek megfelelően kell tervezni és üzemeltetni annak érdekében, hogy a tárolótelepeken az egyes tárolóberendezések feltöltéséből és tárolásából származó éves összes benzinveszteség a cél-referenciaérték, azaz a forgalom 0,01 tömegszázaléka alá csökkenjen.

4. A szállítótartályokra vonatkozó előírások

4. § (1) A szállítótartályt, a töltő- és ürítőberendezést a 2. melléklet szerinti követelményekkel összhangban kell megtervezni és üzemeltetni annak érdekében, hogy a tárolótelepeken a szállítótartályok feltöltéséből és lefejtéséből származó évi összes benzinveszteség a forgalom 0,05 tömegszázalékával egyenlő cél-referenciaérték alá csökkenjen.
- (2) Az alsó töltésű közötti tartálykocsikat, valamint azok töltőállomásait úgy kell tervezni, kialakítani és üzemeltetni, hogy megfeleljenek a 3. melléklet szerinti követelményeknek.

5. A töltőállomásokra vonatkozó előírások

5. § A töltőállomásokon lévő töltő- és tárolóberendezéseket úgy kell tervezni, kialakítani és üzemeltetni, hogy megfeleljenek a 4. melléklet szerinti követelményeknek.

6. Eljárási szabályok

6. § (1) Az üzemben tartó köteles a gőzviszavezető vagy véggázkezelő berendezéseket folyamatosan üzemképes állapotban tartani és működtetni. Meghibásodás esetén a benzin töltést és lefejtést szüneteltetni kell.
- (2) A tárolóberendezések és szállítótartályok benzingőz-visszanyerő és véggázkezelő rendszerére a rendeletben előírt követelmények betartását az üzemeltetőnek saját költségén két évente a fővárosi és megyei kormányhivatal területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságával (a továbbiakban: műszaki biztonsági hatóság) igazoltatni kell.
- (3) Az üzemeltetőnek a kútfejek benzingőz-visszanyerő rendszerére a 4. mellékletben előírt követelmények betartását a műszaki biztonsági hatósággal saját költségén, évente igazoltatni kell. A műszaki biztonsági hatóság az igazolás kiállítása során a vizsgálatról készített jegyzőkönyvet aláírással és bélyegzőlenyomattal látja el.
- (4) A pontforrásnak minősülő véggázkezelő és egyéb műszaki megoldású berendezés üzemeltetőjének a megengedett kibocsátási határérték betartását két évente saját költségén, akkreditált laboratóriummal ellenőriztetnie kell, és az erről készült jegyzőkönyvet a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségnek (a továbbiakban: felügyelőség) meg kell küldenie.
- (5) Az automatikus monitoring rendszer üzemeltetése esetén a benzingőz befogási hatékonyság igazoltatását – a (2) bekezdéstől eltérően – három évente legalább egyszer kell elvégezni.
- (6) Az üzemeltetőnek a benzingőz-visszanyerő és véggázkezelő rendszer megfelelőségét az üzembe helyezés során a műszaki biztonsági hatósággal ellenőriztetni és igazoltatni kell. Az erről készült jegyzőkönyvet a hatóság megküldi a felügyelőség részére.
- (7) A pontforrásnak minősülő véggázkezelő és egyéb műszaki megoldású berendezés esetén a megengedett határérték betartását az üzembe helyezés során az üzemeltetőnek akkreditált laboratóriummal ellenőriztetnie kell, és a jegyzőkönyvet meg kell küldenie a felügyelőségnek.
- (8) A vizsgálatok dokumentációját az üzemeltetés helyén 5 évig meg kell őrizni.

7. Nyilvántartás

7. § (1) A felügyelőség a benzingőz-visszanyerő, véggázkezelő és a pontforrásnak minősülő véggázkezelő berendezésekről, rendszerekről nyilvántartást vezet.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a benzingőz-visszanyerő vagy véggázkezelő rendszer telepítésének helyét (EOV koordinátákkal) és idejét, a kútfejek számát, valamint az ezekhez tartozó automata monitoring rendszerek felsorolását tartalmazza.

8. Jogkövetkezmények

- 8. §** (1) Ha a műszaki biztonsági hatóság az ellenőrzése során az e rendeletben foglalt követelményektől eltérő működést tapasztal, ideértve az igazoltatási és ellenőrzési kötelezettség elmulasztását is, akkor az ellenőrzésről készített jegyzőkönyvet megküldi a felügyelőségnek.
- (2) A felügyelőség az ellenőrzése során az e rendeletben foglalt követelményektől eltérően működtetett berendezések esetén – ideértve az igazoltatási és ellenőrzési kötelezettség elmulasztását is – a levegő védelméről szóló kormányrendelet szerinti jogkövetkezményeket alkalmazza.

9. Záró és átmeneti rendelkezések

- 9. §** (1) Ez a rendelet – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2012. január 1-jén lép hatályba.
- (2) Az 1. melléklet 9. pontja 2013. január 1-jén lép hatályba.
- (3) A 4. melléklet 8. pontja 2015. január 1-jén lép hatályba.

- 10. §** Ez a rendelet
- a) az illékony szerves vegyületeknek (VOC) a benzin tárolásából és tárolótelepekről töltőállomások részére történő elosztásából származó kibocsátása csökkentéséről szóló, 1994. december 20-i 94/63/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint
- b) a gépjárművek töltőállomásokon történő üzemanyag-feltöltésekor kibocsátott benzingőz II. fázisú visszanyeréséről szóló, 2009. október 21-i 2009/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

- 11. §** Hatályát veszti a motorbenzinek tárolásakor, töltésekor, szállításakor és áttöltésekor keletkező szénhidrogén-emisszió korlátozásáról szóló 9/1995. (VIII. 31.) KTM rendelet.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

1. melléklet a 118/2011. (XII. 15.) VM rendelethez

A tárolótelepeken telepített tárolóberendezésekre vonatkozó követelmények

1. A föld feletti tárolóberendezések külső falát és tetejét olyan festékkel kell befesteni, amelynek 70% vagy ennél nagyobb az összes sugárzóhő-visszaverési tényezője.
2. A külső úszótetős tartályokat fel kell szerelni egy elsődleges tömítéssel a tartályfal és az úszótető külső pereme közötti gyűrű alakú tér befedésére, és egy, az elsődleges tömítés fölé felszerelt másodlagos tömítéssel. A tömítéseket úgy kell tervezni, hogy 95% vagy ennél nagyobb mértékű összesített gőzvisszatartás legyen elérhető egy ehhez hasonló, gőzvisszatartás nélküli, rögzített vákuum, illetve túlnyomáscsökkentő szeleppel ellátott rögzített tetős tartályhoz viszonyítva.
3. A tárolótelepeken használt minden rögzített tetős tárolóberendezést, amelyekből töltéskor (be- és áttöltéskor), illetve lefejtéskor benzingőzök kerülhetnek a környezetbe, gőzvisszavezető rendszerrel (gázinga) vagy véggázkezelő berendezésekkel kell létesíteni és üzemeltetni.
4. Az üzembentartó köteles a gőzvisszavezető, illetve a véggázkezelő berendezéseket folyamatosan üzemképes állapotban tartani és működtetni. Meghibásodás esetén a benzin töltést és lefejtést szüneteltetni kell.
5. Tárolóberendezések esetében a véggázkezelő berendezések vagy egyéb műszaki megoldások leválasztásának legalább 95%-os hatásfokúnak kell lennie. Ha a véggázkezelő pontforrásnak minősül, a pontforrásra vonatkozó követelményeket is be kell tartani.
6. A véggáz-visszavezető rendszereket úgy kell kialakítani, hogy azok egymáshoz csatlakoztathatók legyenek.

7. Amikor a tárolóberendezést tisztítják, vagy ürességét ellenőrzik, akkor annak tisztítás céljára történő megnyitása, vagy az üresség ellenőrzése csak a véggázkezelő berendezés csatlakoztatása és működésbe hozása esetén indulhat meg, ezért a tartálytisztítónak olyan berendezést kell alkalmaznia, amely megakadályozza a benzingőzök környezetbe kerülését.
8. A tárolóberendezést az üzemeltetőnek az üzembehelyezéssel egyidőben be kell jelenteni az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló rendelet melléklete szerinti bejelentőlapnak a felügyelőség részére történő megküldésével.
9. A véggázkezelővel ellátott tárolóberendezést fel kell szerelni olyan kijelző berendezéssel, amely folyamatosan, véletlenszerű ellenőrzések esetében is lehetővé teszi az ellenőrző műszaki biztonsági hatóság vagy felügyelőség számára annak megállapítását, hogy a véggázkezelő rendszer működik-e.

2. melléklet a 118/2011. (XII. 15.) VM rendelethez

A szállítótartályokra, töltő- és ürítőberendezésekre és a tartálytisztításra előírt követelmények

1. A szállítótartályokat úgy kell megtervezni és üzemeltetni, hogy a maradék gőzök ne kerüljenek a környezetbe a benzin töltése és lefejtése során.
2. Azokat a szállítótartályokat, amelyek benzint szállítanak a töltőállomásokra és tárolótelepekre, úgy kell megtervezni és üzemeltetni, hogy fogadni és tárolni tudják a feltöltéskor vagy lefejtéskor a tárolóberendezésekből származó gőzöket.
3. A tárolótelepeken használt minden töltő- és ürítőberendezést, amelyekből töltéskor (be- és áttöltéskor) és lefejtéskor benzingőzök kerülhetnek a környezetbe, gőzviszavezető rendszerrel (gázinga) vagy véggázkezelő berendezésekkel kell létesíteni és üzemeltetni.
4. Az üzembentartó köteles a gőzviszavezető, illetve a véggázkezelő berendezéseket folyamatosan üzemképes állapotban tartani és működtetni. Meghibásodás esetén a benzin töltést és lefejtést szüneteltetni kell.
5. Amikor helyhez kötött tartályból szállítójármű tartályában, illetve szállítójármű tartályából helyhez kötött tartályba töltötenek át benzint, akkor a benzin áramlása csak a gőzviszavezető vagy véggázkezelő berendezés csatlakoztatása és működésbe hozása esetén indulhat meg, ezért olyan gázinga reteszt kell alkalmazni, amely meggátolja a tömlőcsatlakoztatás és a gőzviszavezető vagy véggázkezelő rendszer megindulása nélküli lefejtést.
6. A gőzviszavezető vagy véggázkezelő rendszer a gőzviszavezetés időtartama alatt legalább 95%-os hatásfokkal kell, hogy megakadályozza a benzingőzök környezetbe jutását.
7. Amikor a szállítótartályt tisztítják, vagy ürességét ellenőrzik, akkor annak tisztítás céljára történő megnyitása, vagy az üresség ellenőrzése csak a véggázkezelő berendezés csatlakoztatása és működésbe hozása esetén indulhat meg, ezért a tartálytisztítónak olyan berendezést kell alkalmaznia, amely megakadályozza a benzingőzök környezetbe kerülését.

3. melléklet a 118/2011. (XII. 15.) VM rendelethez

A közúti tartálykocsikra, valamint azok töltőállomásaira előírt követelmények

1. Csőcsatlakoztatók
- 1.1. A töltőkaron olyan adapternek kell lennie, amely illeszkedik a járművön elhelyezett API 101,6 mm (API 4 hüvelykes) adapterhez az alábbi előírásoknak megfelelően:
 - API Recommended Practice 1004 (1004-es API javasolt módszer)Hetedik kiadás, 1988. november.
Alsótöltés és gőzviszanyerés MC-306-os tartályú gépjárművek esetén (2.1.1.1. fejezet – Az alsótöltéshez használt adapter típusa)

- 1.2. A töltőállványon lévő gőzgyűjtő tömlőn a gőzgyűjtő csatlakozónak belső vezetópályás és hornyos adapternek kell lennie, amely illeszkedik a járművön elhelyezett 101,6 mm-es (4 hüvelykes) külső vezetópályás és hornyos csatlakozófelületű adapterhez úgy, ahogyan azt a következő előírás meghatározza:
 - API Recommended Practice 1004 (1004-es API javasolt módszer)Hetedik kiadás, 1988. november.
Alsótöltés és gőzviszanyerés MC-306-os tartályú gépjárművek esetén (4.1.1.2. fejezet – Gőzviszanyerő adapter)
2. Feltöltési előírások
- 2.1. A folyadéktöltési sebesség legfeljebb 2500 liter/perc lehet töltőáganként.
- 2.2. Amikor a tárolótelep csúcsigénnyel működik, a töltőhelyi gőzviszanyerő rendszer a gőzviszanyerő egységet is beleértve legfeljebb 55 mbar ellennyomást hozhat létre a gőzviszanyerő adapter járműoldalán.
- 2.3. Minden jóváhagyott alsótöltésű járművet el kell látni azonosító táblával, amelyen fel kell tüntetni az egyidejűleg működtethető töltőágak megengedett legnagyobb számát, amely biztosítja, hogy ne szabaduljon ki gőz a tartályrekesz P és V szelepein keresztül, amikor a legnagyobb üzemi ellennyomás 55 mbar a 2.2. pontban előírtaknak megfelelően.
3. A járműföldelés/túltöltés érzékelő csatlakoztatása
A töltőállványt fel kell szerelni túltöltésérezelő vezérlőegységgel, amely a járműhöz csatlakoztatva üzembiztos engedélyezési jelet ad a feltöltésre, ha egyik tartályrekesz túltöltés-érzékelő sem érzel magas folyadékszintet.
- 3.1. A járművet 6 vagy 10 érintkezős ipari szabvány elektromos csatlakozón keresztül kell csatlakoztatni a töltőállványon lévő vezérlőegységhez. A csatlakozódugaszt a járműre kell szerelni, és a dugaszoló aljzatot a töltőállványra szerelt vezérlőegységhez csatlakoztatott mozgatható kábelhez kell kapcsolni.
- 3.2. A járművön a magasszint-érzékelőknek vagy 2-vezetékes termisztoros érzékelőknek vagy 2-vezetékes optikai érzékelőknek vagy 5-vezetékes optikai érzékelőknek vagy ezzel egyenértékű, kompatibilis érzékelőknek kell lenniük, feltéve, hogy a rendszer üzembiztos. (Megjegyzés: a termisztorok hőmérséklet együtthatójának negatívnak kell lennie.)
- 3.3. A töltőállványra szerelt vezérlőegységnek alkalmasnak kell lennie a 2-vezetékes vagy az 5-vezetékes járműrendszerekhez.
- 3.4. A járművet úgy kell csatlakoztatni a töltőállványhoz a túltöltés érzékelők közös visszatérő vezetékével, hogy az a jármű alvázán keresztül a csatlakozódugasz 6-os vagy 10-es érintkezőjéhez kapcsolódjon. A dugaszoló aljzaton lévő 6-os vagy 10-es érintkezőt a vezérlőegység készülékéhez kell csatlakoztatni, amit csatlakoztatni kell a töltőállvány földeléséhez.
- 3.5. Minden jóváhagyott alsótöltésű járművet el kell látni a 2.3. pont szerinti azonosító táblával, amely mutatja a beszerelt túltöltés-érzékelő szenzorok típusát (2-vezetékes vagy 5-vezetékes).
4. A csatlakozások helye
- 4.1. A töltőállványon a folyadéktöltő és gőzviszanyerő berendezések és szerelvények tervezése során a következő járműcsatlakoztatási méreteket kell figyelembe venni:
 - 4.1.1. A folyadék adapterek középvonalának magassága legfeljebb 1,4 méter lehet (terhelés nélkül) és legalább 0,5 méternek kell lennie (folyadékkal megtöltve). Az ajánlott magasság 0,7–1,0 méter.
 - 4.1.2. Az adapterek egymástól mért vízszintes távolsága nem lehet 0,25 méternél kisebb (az ajánlott minimális távolság 0,3 méter).
 - 4.1.3. Minden folyadékadaptert a 2,5 méternél nem hosszabb burkolóvonalon belül kell elhelyezni.
 - 4.1.4. A gőzviszanyerő adaptert lehetőleg a folyadékadapterek jobb oldalán 1,5 méternél nem nagyobb (terhelés nélkül) és 0,5 méternél nem kisebb (terhelt) magasságba kell elhelyezni.
- 4.2. A földelés/túltöltés érzékelő csatlakozót a folyadék és gőzviszanyerő adapterek jobb oldalán és 1,5 méternél nem nagyobb (terhelés nélkül), illetve 0,5 méternél nem kisebb (terhelt) magasságban kell elhelyezni.
- 4.3. A fenti csatlakozások a járműnek csak az egyik oldalán helyezhetők el.
5. Biztonsági reteszelések
- 5.1. Földelés/túltöltés érzékelés
A feltöltés csak akkor engedélyezhető, ha a kombinált földelés/túltöltés vezérlőegység engedélyező jelet ad. Túltöltési állapot vagy a jármű földelésének megszűnése esetén a töltőállványon lévő vezérlőegységnek zárnia kell a töltőállvány szabályzó szelepét.
- 5.2. Gőzgyűjtés érzékelés
A töltés csak akkor engedélyezhető, ha már megtörtént a gőzviszanyerő tömlő csatlakoztatása a járműhöz, és biztosított a kiszorított gőzök szabad átáramlása a járműből az üzem gőzgyűjtő rendszerébe.

4. melléklet a 118/2011. (XII. 15.) VM rendelethez

A töltőállomásokra vonatkozó követelmények

1. A töltőállomások benzintároló tartályait csak olyan gőzviszavezető rendszerhez csatlakoztatható módon lehet létesíteni és üzemeltetni, amely a szállítótartályba vezeti vissza (gázinga) az átfejtéskor kiszorított benzingőzőket.
2. A töltőállomások kiszolgáló kútfejét II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerrel kell létesíteni és üzemeltetni.
3. Az üzembentartónak a gőzviszavezető, illetve a véggázkezelő berendezéseket folyamatosan üzemképes állapotban kell tartani és működtetni. Meghibásodás esetén a benzin töltését és lefejtését szüneteltetni kell.
4. Az üzemeltetőnek a benzinkútoszlopon, vagy annak közelében jelzést, matricát vagy más értesítést kell elhelyeznie, amely arról a tényről tájékoztatja a fogyasztót, hogy a kútoszlop II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszerrel van felszerelve.
5. A töltőállomáson aktív védelem esetén a gépjármű üzemanyagtartályának töltésekor az üzemanyagtartályból kiszorított gőzök vákuumszivattyú segítségével, csővezetéken keresztül kerülnek vissza a föld alatti tárolóberendezésbe. A benzingőz/benzin arány legalább 0,95, de legfeljebb 1,05 kell, hogy legyen. A II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer benzingőz befogási hatékonysága legalább 85%-os kell, hogy legyen, amelyet a gyártó mind a meglévő, mind az új töltőállomás esetében a vonatkozó európai műszaki szabványoknak vagy típus jóváhagyási eljárásoknak, vagy ezek hiányában a vonatkozó nemzeti szabványnak megfelelően igazol.
6. A töltőállomáson passzív védelem esetén a benzingőz-visszanyerő rendszerben kis áramlási ellenállás mellett biztosított a szabad benzingőz-átáramlás. Az áttöltőfej töltőszelep ellennyomása a gyártó adatai szerinti maximális értéket nem lépheti túl. A töltőszelep a gépjármű üzemanyagtartályához csatlakozó tömítőkarimái nem lehetnek kirepedve, vagy nem mutathatnak egyéb más tömítetlenséget okozó meghibásodást.
7. Az új és a felújított töltőállomást, amelynek tervezett vagy tényleges forgalma
 - a) 500 m³/év vagy a feletti, vagy
 - b) 100 m³/év feletti, és a töltőállomás az országos településrendezési és építési követelményekről szóló kormányrendelet szerinti beépítésre szánt területen van elhelyezvefel kell szerelni automata monitoring rendszerrel. A rendszernek automatikusan észlelni kell a II. fázisú benzingőz-visszanyerő rendszer megfelelő működésében, és magában az automatikus monitoring rendszerben bekövetkezett meghibásodásokat, jeleznie kell a hibákat a töltőállomás üzemeltetőjének, és automatikusan le kell állítania a benzinkiszolgálást a meghibásodott kútoszlopból, amennyiben a meghibásodást hét napon belül nem javítják ki.
8. A 7. pont hatálya alá nem tartozó kútoszlopot fel kell szerelni olyan kijelző berendezéssel, amely jól látható módon és elektronikusan jelzi, hogy a kútoszlopon a benzingőz-visszavezető rendszer működik-e.

A vidékfejlesztési miniszter 119/2011. (XII. 15.) VM rendelete a Nemzetközi Jelentőségű Vadvizek Jegyzékébe bejegyzett hazai védett vizek és vadvízterületek kihirdetéséről

A nemzetközi jelentőségű vadvizekről, különösen mint a vízmadarak tartózkodási helyéről szóló, Ramsarban, 1971. február 2-án elfogadott Egyezmény és annak 1982. december 3-án és 1987. május 28.–június 3. között elfogadott módosításai egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló 1993. évi XLII. törvény 4. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § l) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) A nemzetközi jelentőségű vadvizekről, különösen mint a vízmadarak tartózkodási helyéről szóló, Ramsarban, 1971. február 2-án elfogadott egyezmény és annak 1982. december 3-án és 1987. május 28.–június 3. között elfogadott módosításai egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló 1993. évi XLII. törvény hatálya alá az alábbi vizes élőhelyek területei tartoznak mint védett vizek és vadvízterületek (a továbbiakban: Ramsari területek):